

PERSOONLIJK VERHAAL

POST-MORTEMFOTO'S

Uit Frankrijk kregen wij het aanbod een aantal (*authentieke en ontroerende*) post-mortem foto's te publiceren op onze (*mooie en interessante*) website.

De persoon in kwestie (wiens naam bij ons bekend is) wil graag anoniem blijven.

Als je zijn toelichting bij de verschillende foto's leest, zul je begrijpen waarom.

Zo'n 10 jaar geleden zond hij ons een bericht over het overlijden van twee zoons in 2010 en 2013, in 2017 gevolgd door het overlijden van zijn derde en laatste zoon.

Nu in 2025 kregen wij het trieste bericht over het overlijden van zijn kleinzoon.

2025 - kleinzoon overleden

Onlangs verloor ik mijn 21-jarige kleinzoon, die depressief, alcoholist en cannabisgebruiker was. Hij overleed aan de gevolgen van een motorongeluk, nadat hij zwaar beschonken een restaurant had verlaten en naar een nachtclub was gegaan om meisjes van zijn eigen leeftijd op te pikken.

*Links
een drietal foto's
van mijn geliefde kleinzoon
vóór zijn dood.*

*Rechts drie post-mortem foto's
van mijn overleden kleinzoon:*

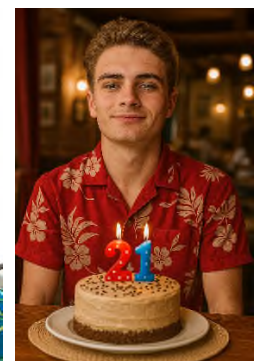
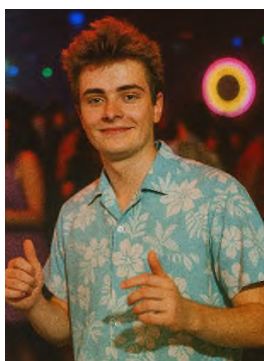
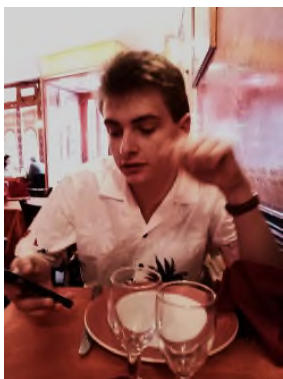
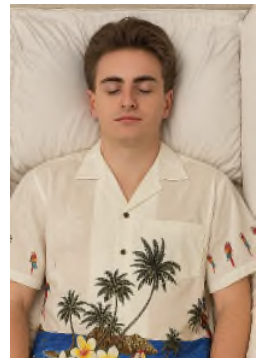
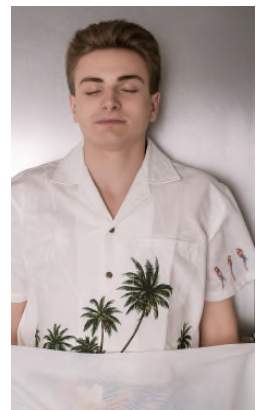
- 1. in de koelcel van het mortuarium
waar mijn kleinzoon
door de thanatopracteur wordt voorbereid
en opgemaakt voor de opbaring.
Op dat precieze moment
heb ik mijn kleinzoon nog een laatste keer
op zijn voorhoofd gekust
om afscheid te nemen.*

- 2. de opbaring in het uitvaartcentrum.*

- 3. de onderste foto is genomen
vlak voor de kist werd gesloten.*

*Zijn prachtige Hawaïaanse shirt,
waar hij zo dol op was en dat hij vaak droeg,
had ik hem gegeven.
Dat shirt heeft hij gedragen
tijdens zijn uitvaart.*

*Hieronder nog wat foto's van mijn kleinzoon,
die dol was op Hawaïaanse shirts.
De eerste is van hem in een discotheek
en de laatste op zijn verjaardagsfeestje.*

2010 en 2013 - twee zonen overleden

De jonge politieagent op zijn sterfbed, en de jonge luchtmacht soldaat zijn mijn twee zonen, die met een tussenpoos van enkele jaren na elkaar zijn overleden.

Ze zijn allebei omgekomen tijdens de uitoefening van hun functie.

De eerste, mijn oudste zoon, is gefotografeerd in het huis van zijn schoonouders en mijn jongste zoon, die nog maar 22 jaar was, in het funerarium, op verzoek van zijn verloofde. Het bovenstaande is de reden dat ik persoonlijk geïnteresseerd ben geraakt in post-mortemfoto's, want ze bieden een aangrijpende en ontroerende herinnering aan dierbaren.

Links een foto van mijn oudste zoon, die politieagent was, voor zijn overlijden.

Hij overleed in 2010 op 37-jarige leeftijd

Rechts mijn oudste zoon opgebaard in het huis van zijn schoonouders, gekleed in hetzelfde uniform.

Links een foto van mijn jongste zoon voor zijn dood in 2013 op de leeftijd van 22 jaar. Hij was soldaat bij de luchtmacht. Hij had zich net verloofd en zou binnenkort vader worden. Hij hield van rugby en voetbal.

Rechts mijn jongste zoon in het funerarium in een toestand van rigor mortis. Aan de haken kunnen rouwkransen worden opgehangen.

2017 - derde en laatste zoon overleden

Tot mijn groot verdriet verloor ik ook mijn derde en laatste zoon, de tweelingbroer van de politieman.

Hij was ook in het leger net als mijn jongste zoon, maar hij zat in het Vreemdelingenlegioen als korporaal.

Hij stond net op het punt de actieve dienst te verlaten, toen hij stierf door een auto-ongeluk.

Volgens familietraditie werd hij in uniform gefotografeerd op zijn sterfbed bij zijn grootouders van moederskant.

Mijn gezin wordt tragisch getroffen door het lot, nu ik ook mijn laatste jongen heb verloren.

Links een foto van mijn derde zoon, die stierf begin 2017 op 44-jarige leeftijd door een verkeersongeluk. Hij was de tweelingbroer van de politiemann, die al in 2010 omkwam.

Rechts mijn laatste zoon in het huis van zijn grootouders opgebaard in vol tenue op zijn sterfbed.

familiefoto's

Ook in de familie van mijn vrouw zijn een paar post-mortemfoto's overgeleverd. Het zijn een nicht en een neef van haar. De religieuze (links) stierf in 1930 in de buurt van Orleans; de seminarist (rechts) stierf aan tuberculose in 1904.

In de familie van mijn neef, mijn oom en zijn vrouw bevinden zich onder onze dierbare overledenen nogal wat militairen. Hieronder volgen vijf prachtige post-mortemfoto's die zijn genomen in het uitvaartcentrum: een generaal, een kolonel, een jonge kapitein, een jonge gendarme en een jonge sergeant die in de loop van ongeveer vijftien jaar zijn overleden.

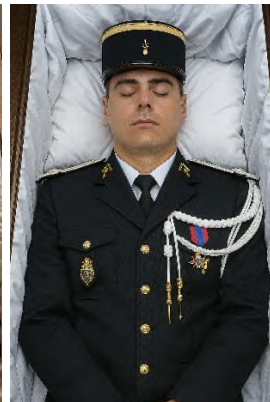
generaal

kolonel

kapitein

gendarme

sergeant

uit mijn verzameling post-mortemfoto's

*De kleurenfoto's zijn niet onder dezelfde voorwaarden
en voor hetzelfde doel gemaakt als de foto's in zwart-wit, die ook ouder zijn.
Men fotografeert nu de dode op zijn bed of in zijn kist, maar men wil hem niet meer levend laten lijken
zoals men dat vroeger deed, toen de overledene vaak binnen het gezin werd afgebeeld.*

*De mise en scène is nu afwezig,
we zien hier en daar een boeket bloemen of een kruis op een overledene.
Er is dus dit essentiële verschil: de oude post-mortemfoto's ontkennen de dood
door de overledene te midden van de levenden te plaatsen;
op recente foto's is de dode niet onsterfelijk gemaakt door de foto
en men maakt zich geen illusies, hij is al ergens anders.*

*Hieronder een aantal foto's uit mijn verzameling,
waarbij een aantal gelijkenissen opvallen met mijn zonen.*

Zoals de mannen die zijn opgebaard in hun uniform.

Of de foto van de jonge Portoricaan, die tijdens zijn eigen wake rechtop staat naast zijn kist.

